

Ein vamlislig uppsøgn og ársins jólasøga

Seinnapartin fríggjadagin tann 18. desember 1998 fekk Henning Jacobsen, landsverkfrøðingur munnlaga boð frá Finnbuga Arge, at hann var koyrdur úr starvi, og at annar fórt at taka yvir.

Óli menniskju við vanligum kenslu- og sálarlívi vita, at hetta bleiv eitt vónbratarvikuskifti fyri Henning. Fyri yvir 23 ára samvitskufult arbeiði, og tey seinastu 10 sum hægsti tekniski leiðari landsins, varð hetta takkarlønin frá Fólkaflaksfullveldinum.

Mánadagin tann 21. desember kl.11 greiddi Henning okkum deildarleiðarum frá uppsøgnini. Tað gjordist steintogn.

Týsdagin tann 22. desember fingi við faxi Anfinn Kallsberg, Óli Breckmann og Finnbugi Arge bræv við umsókn um fund frá 5 deildarleiðarum stovnsins, og sum hava starvast har millum 24 og 34 ár. Brævið er at finna aðrastaðni í blaðnum í dag.

I telefonini sama dag, fingi vit at vita frá teimum,

at vit fingi fund um málið, áðrenn nakað meiri hendi. Løgmaður segði, at einki meiri hendi fyri jól og einki í ár. »Slá kalt vatn í blóðið«, tók hann til. **Og hesum trúðu vit.**

Ein heldur firtin viðmerking kom tó frá A.K. og F.A., um at teir hildu tað vera logið, at Henning læt leka út um uppsøgnina(!)

Eg lat teir vita, at eg hevði hoyrt um hemmilig forlovisir, men aldri um hemmiligar uppsagnir av slíkum slag!

Ársins uppsøgn fór vituliga sum heiðabrandur um landið. Fólk ótaðust. Hvor stovnsleiðari, ÚF- ella SVF-stjóri, almennastjóri, skúlastjóri og leiðari kundi eftir hetta kenna seg tryggan. Hvor bleiv tann næsti?

Henning hevði heldur ikki fingið annað starv í boði. Finnbugi erpaði sær av at hava sagt nógvum fólki upp fyrr. Hann var góður til hetta, skilti eg; men minti hann á munin tá einigur felagið sjálvur, og táð arbeiðsgevari tít er alt fýroya fólk.

Óli Breckmann lovaði mær ein master plan yvir ætlanina. Hvat tað so er; men higartil er úrsliðið null. Hvor hevði ventað annað?

Jólafríðurin seig so spakuliga niður yvir land og fólk, yvir vis og fávís, yvir skilafólk og skálkar, yvir ónd og góð. Men meðan ársins eymasta, meðmenniskjarligasta og innligasta hátíð vitjaði heimin við stjornuglampa og jólaljósum í eygum barnanna, meðan pakkað bleiv upp, tá stungu óndar kreftir og menn høvðini saman og brýndu óksina.

3. jóladag kl 9 bleiv Henning boðsendur at mótast í Tinganesi hjá Finnbuga og Arna. Boðið bleiv honum starv sum tekniskur ráðgevi í Vinnumálastýrinum. Henning takkaði nei. At sita til spott sum ráðgevi fyri bóðilsveinarnar, sum higartil hvørki vildu tosa ella lurta, hevði óna meining. Tú koyrir jú ikki ein rokkipara frá og bjóðar honum kjans um kókkadrongur ella týrbótari. Tað skilja óll. Nú kom fer á. Í sjálvum

døgverðatímanum hirti Arni Poulsen við hondlangara á dyrnar við hjá Henningi við skrivligari uppsøgn undirskrivað av Finnbuga og Arna.

Lotu seinni kl.14 stóð ein ótespilig dupultgreipa í durunum hjá LV. Ein starvsmaður ringdi til Løgmann á Viðareiði og spurdi hvat hetta vildi siga. Hála svar lögmanns var hetta: »Ha, hvat sigur tú? Er tað so galið? Ná, farið bara og lurti og sigi einki.«

Finnbugi fordi orðið. Hann mólmaði arrogantur um rationalisering, um sparing og fulla politiska upp-bakking fyri atgerðum hansara móti starvsleiðarum. Táð eg hvassliga helt hann ann fyrri at hava logið og svikið lyftið um kunnandi fund áðrenn nakað hendi, svaraði hann næsvísur: »Eg havi við beráðum huga valt ikki at tosa við nakran annan enn starvsleiðaran. Tít kunnu fáa fund í morgin.« legði hann háandi afturat.

Siðani fór skelkaða manningin hjá LV til hús til

– Finnbugi Arge hevur logið og svikið lyftið um kunnandi fund áðrenn nakað hendi, sigur Arnstein Niclasen

rúlsi og nátturvøku í stúran og ómegd; men aðrastaðni í býnum var kanska rómur og »opið hús« har ófrætt-kenda liðið dusaði sær í sigursfróði....

A Viðareiði svav lögmaður í atgerðarloysi og við svikum lyfti. Í Havn svóu fedgarnir Finnbugi Arge og Óli Breckmann so sötan, annar politiskur kápuvend-

ari og hin svav sakloysis-blund hyklarans. Sotur er sjálgivin biti.

Segði tú nakað um fólkaflaksfullveldi? Far heim og legg teg!

Arnstein Niclasen
01.01.99

Opið bræv til landsnevnd og tingmanning Fólkaflaksins

Vit eru mong kring landið, sum í hesum døgum spyrja: »Hvat hevur Henning Jacobsen, landsverkfrøðingur, seinastu 10 turbulentu árin gjørt til sakar, sum ger hann egnaðan til at fáa tilika jólagávu frá Fólkaflakkinum - Føroya liberála, nationala og sosiala flokki?«

Hvorjar sakligar grundir eru til hetta asnaparkið á hesi gleðihátið heimsins við tokka millum menniskju? Hovur Henning tikið av kassanum? Hovur hann framt revsivert lógabrot? Verið ónærsligur við onkran ella hvat? Ella er hann vorðin offur fyri óheiðurligari maktgirnd Finnbuga Arge og Arna Poulsens, sum eyðsýnt ikki hava maktað teirra uppgávu serliga væl sjálvir?

At Arna trýtur hegni til at tosa við fólk, er ikki ókent. At hann ikki hevur maktað starvið sum aðalstjóri - generaldirektør - skal hann sum so ikki lastast fyri. Tí, hvat skal hann hava lært fakið? Ikki sum kemiverkfrøðingur, og ikki á Bacalao. Breyðið bleiv bara ov stórt - ! Og kanska tí, hevur hann stykni til Henning.

Finnbugi Arge er vælkendur millum fólk. Merkiligt at nakar skal halda, at hann er maktsjúkur, klandratur, rumbulsmakari, sam-

bært hansara farnu karrieru og dagsins yvirskriftir. Hann dugir kanska ikki so væl at fáa nakað at bera til, men vinarligur, sum hann er, er hann politikari til láns. Hann er ikki júst valdur av fólkinum, hann fekk bara 183 + 1 atkvøðu til seinasta val av teim yvir 10.000 av-givnu atkvøðum í Sudursteymi. Men hann bleiv av Fólkaflaksleiðsluni allikaval settur í landsstýrið. Og um Óli Breckmann vildi borið Finnbuga aftur til Sambandsflokkinn, so hevði Edmund Joensen uppá langan avstand hildið fyri nösina og sagt: »Noy takk!«

Finnbugi Arge hevur fyri mær fót triggjar grundir fram fyri uppsøgnini av Henningi. Hann hevur:

- 1) Yvirtrekk
- 2) Afturhildið upplýsingar
- 3) Er ósamstarvsvilligur.

Til hesar grundir vil eg siga beint fram: Tann fyrsta er lygn, tann næsta er lygn og tann trijða er lygn! Ið hvussu er, ikki »ansvarspádragende« í juridiskum og uppsagnarlíggum týðningi!

Tað eru mong í Føroyum, sum hava ein politiskan og religiøsan holdning, sum eina jättan og ábending um moral og etikk. Eg havi kent og samstarvað við Henning Jacobsen síðan mars 1975. Eg havi til dags dato ikki

gripið hann í einari einastu ósánheit ella óreiðilgheit á nokrum øki. Hvorja jättan Henning hevur - hetta ella hitt - veit eg ikki. Havi ikki spurt hann, og djúpast sæð havi eg onki við tað at gera. Tað má vera ein eyðsæddur mannarættur bæði persónliga og eksistentielt at hava sína hjartans meining fyri seg sjálvan. Henning er ein hendinga heiðurs- og hampamaður. Umgongiligur. Vælbegávaður og væl-lærður. Og sera, sera góður við okkara land. Á tekniska økinum er hann ein høvdingur í mun til Finnbuga Arge, Arna Poulsen og restina av manningini, sum í Tinganesi balist í líkroykinum eftir Finn Norman Christensen. Hetta veit ongini betri enn starvsfólkið hjá Landsverkfrøðinginum, sum hava kent Henning uppá »gott og ilt« í skjótt 24 ár.

Her tali eg, mær vitandi, fyri tvey óll somul.

Aftur til spurningin: Hava tygum, Hanus undir Leitinum, landsnevndarformaður, fingið nakra nevni-verða grund til at byggja omanfyri nevndu uppsøgn á?

Hava tit lögtingsfólk: Óli Breckmann, Rúna Sivertsen, Jógván við Keldu, Jógván á Lakjuni, Bjarni Djurholm, Jóannes Nielsen,

Eyðun Viderø og Jákup Suni Joensen fingið nakra seriøsa grund til nevndu uppsøgn? Hvønn moral og etikk hava tit, sum loyvir tykkum at gera ein heiðursmann æru- og arbeiðsleysan uttan grund, og uttan at hansara sak hevur fingið hóskað viðgerð.

Um floksins landsnevnd veit eg, at tey gera eitt ótakksamt og ólont arbeiði fyri flokkin allar dagarnar í valskeiðinum. Um lögtingslimirnir, veit eg, at tit fáa eftirtraktaða lön fyri arbeiðið, og onkur gerst riddari eisini av somu orsök.

Eftir er bara at spyrja: Hvat skulu vit vanligu veljarar halda um tykkum og tykkara hálsleysu avgerðir. Vit sum bara ca. fjórðahvørt ár sleppa at geva tykkum ein kross ganska gratis - !

Arnstein Niclasen
02.01.99

Finnbugi Arge hevur fyri mær fót triggjar grundir fram fyri uppsøgnini av Henningi. Til hesar grundir vil eg siga beint fram: Tann fyrsta er lygn, tann næsta er lygn og tann trijða er lygn! Ið hvussu er, ikki »ansvarspádragende« í juridiskum og uppsagnarlíggum týðningi, sigur Arnstein Niclasen m. a. í hvassorðaðu viðmerkingini

